

(Прес онлајн, 18.4.2010)

Највећи Брозов проблем током последњих ратних месеци био је како да успостави власт у Србији. Решио га је тако што је без икакве потребе послао на десетине хиљада голобрадих српских младића на једно од највећих стратишта

Одлазак српских момака у сремску кланицу. Изгинуло је на десетине хиљада младића, међу којима многи нису ни закорачили на праг пунолетства.

У историјским читанкама које су писали идеолошки подобни историчари после Другог светског рата, пробој Сремског фронта 1945. године окарактерисан је као најславније бојиште у НОБ-у, у којој су Титови партизани дали немерљив допринос рушењу Трећег рајха. Деценијама се развијао мит о херојству војника са петокраком на челу, док су истовремено по шумадијским селима качене табле са предугим списковима српске омладине пале на бранику нове отаџбине.

Према званичним подацима, више од 13.000 партизана је изгубило живот, од којих су већина били Срби из оних области које ће комунистичка власт касније назвати централна Србија. Данас, када се обележава 65 година од пробијања Сремског фронта, више је него јасно да је ова људска кланица била не само непотребна, већ и крајње трагична. Најновија открића о лику и делу Јосипа Броза јасно указују на то да је Тито искористио Сремски фронт како би коначно решио „српско питање“, односно да се управо тиме решио највеће главобоље која га је мучила последњих месеци рата - како да успостави своју власт у Србији.

Перо Симић, аутор књиге „Тито – тајна века“, тврди за Пресмагазин да је Броз све до краја рата у Југославији имао изузетно слабу подршку у Србији, због чега се стално плашио реакције грађанских снага у Србији.

- Краљ Петар и краљ Александар су свој углед међу српским сељацима базирали на миту

Тито решио српско питање на Сремском фронту

Пише: Вељко Миладиновић
понедељак, 03 мај 2010 10:06

о краљевима који су се у Првом светском рату повлачили са војском, на обичној воловској запрези, док је Тито у ослобођени Београд стигао тек пет дана после совјетских баћушки. Титовом слабом рејтингу допринело је и такозвано партизанско јуначење на Сремском фронту, где је изгинуло на десетине хиљада голобрадих младића из Србије, међу којима многи нису ни закорачили на праг пунолетства. Ни данас се не види смисао тог масовног жртвовања, изузев када је реч о сујети Тита и његових генерала да докажу да знају да воде и офанзивне фронталне битке. Још је теже разумети зашто је било потребно толико српских војника бацити у ватру, када се добро знало да су немачке трупе, након продора Црвене армије на Балкан и искрцавање савезника у Нормандији, свакако, морале да се повуку - каже Симић.

Историчар Срђан Цветковић каже за Прессмагазин да се не може изнети као историјска чињеница да је основни циљ партизанских акција на Сремском фронту био решавање „српског питања“, али да је било доста елемената који упућују да је то заиста био један од циљева.

- Мобилизацију су вршили локални делегати по годиштима, тако да није било идеолошке селекције. Не можемо да знамо да ли су добијали миг са врха да се у Срем шаљу идеолошки неподобни, али је чињеница да су слата деца из грађанских породица које рат до тада није закачио. Исто тако, велики број ухапшених је због сарадње са окупатором или због сукоба са новим режимом добио понуду да се спасе смртне казне тако што ће ићи на тај фронт. То је била прва и једина фронтална борба у нашој земљи током целог Другог светског рата. Тито је желео да докаже да је способан за „праву“ борбу. Само што су необучени војници слати у рововску борбу против професионалних војника - каже Цветковић.

Према званичним подацима који су чувани у архивама, а до којих је дошао Симић, одзив на Титову мобилизацију за Сремски фронт био је изузетно слаб. Према извештају Штаба Корпуса народне одбране Југославије, чак 42 одсто позваних се није јавило у војску, а како стоји у извештају, „многи од оних који су се јавили покушали су да дезертирају, при чему су многи и саморанавањем покушали да се спасу сигурне смрти на фронту“.

- На крају се показало да су на Сремском фронту, али и у потоњим борбама са немачким нацистима и усташама, оборени сви рекорди када је реч о губицима великих војних формација у историји савременог ратовања у Европи - каже Симић.

Тито решио српско питање на Сремском фронту

Пише: Вељко Миладиновић
понедељак, 03 мај 2010 10:06

Какво је расположење Срба било према новој власти, сведочи и један поверљиви извештају Озне, до кога је дошао Симић, а у коме стоји да је „у Другој армији чест случај, нарочито у млађим српским дивизијама, био да командири и команданти батаљона шамарају борце... и да се у погледу кажњавања дезертерства и саморањавања ишло у у крајност, тако да су многи борци стрељани. У истом извештају пише да је Трећа армија тражила да се обустави слање на фронт „непријатељских елемената, јер интелектуалци користе политичке часове да агитују за краља и Дражу“, као и да се осећа „подвојеност између Србијанаца и Босанаца, те се догађа да руководиоци Босанци туку борце из Србије и да се србијански борци карактеришу као кукавице, слабићи и дезертери“.

У време пробоја Сремског фронта, поверење српског становништва у Титову власт било је све мање. Тако у марту 1945. Благоје Нешковић, вођа српских комуниста, на седници Политбироа ЦК КПЈ реферише Титу: „Чаршија и градска интелигенција су против нас. И градска омладина је против нас“, на шта се Едвард Кардељ надовезао:

- Непријатељ у Србији нема сељака, али га немамо ни ми.

Тито је, иначе, од почетка успостављања своје власти у Југославији имао највећи страх како ће успети да се наметне као вођа српском народу који је, ипак, већински подржавао монархију. Зато главна улога Црвене армије и није била у протеривању фашиста, већ управо на устоличењу комунистичке власти у Београду. Тито је у јулу 1944. послао писмо Стаљину у коме пише:

- Биће нам потребна највећа ваша подршка да бисмо могли што пре решити питање Србије, које је за нас врло важно, јер од тога зависи коначан успех у стварању демократске федеративне Југославије... По моме мишљењу, најјача подршка у сваком погледу била би у томе ако би Црвена армија надирала преко Карпата и Румуније у правцу југа.

Како каже Симић, о правој улози Црвене армије сведочи и чињеница да је податак о броју совјетских војника који је ушао у Југославију скриван све до 1989. године.

- Тада је у једној ситно штампаној фусноти 29. књиге Титових сабраних дела, војни историчар Милован Џелебџић објавио да је „у операцијама за ослобођење Србије и

Тито решио српско питање на Сремском фронту

Пише: Вељко Миладиновић
понедељак, 03 мај 2010 10:06

Војводине било ангажовано укупно око 414.000 совјетских војника". А то је значило знатно више него што је крајем лета 1944. имала целокупна Титова војска. А очи совјетског продора у Србију, Немци су у целој Југославији имали 12 дивизија, па се логично поставља питање да ли је истеривање Хитлерових нациста и довођење Тита на власт био Стаљинов крајњи ратни циљ у овом делу Европе - каже он.

Симић каже да је Тито користио и подршку коју је у то време добио од Енглеске и Америке, како би усмерио савезничка бомбардовања на циљеве својих идеолошких непријатеља по Србији.

Под фирмом уништавања немачких окупационих снага, западни савезници су нанели знатно веће губитке мирном цивилном становништву, кажњавајући га, тако, само због тога што се у грађанском рату у Југославији није сврстало на Титову страну. Факта говоре да историјску одговорност за ова велика разарања, која су у многим градовима била већа него приликом Хитлерове агресије на Југославију, више носе Тито и његови команданти него Енглези и Американци, јер је коначну одлуку о овом бомбардовању доносио Титов Врховни штаб - каже Перо Симић.

У Титовом писму Главном штабу у Србији, из фебруара 1944. године, стоји:

- Све ваше жеље у погледу помоћи савезничког ваздухопловства пренесите мајору Џону Ханикеру, а он ће их доставити Савезничкој војној мисији при Врховном штабу, која ће му саопштити вашу жељу.

А Едвард Кардељ је 29. јула 1944. својим сарадницима у Словенији поручио:

- Бомбардовања градова и уопште већа бомбардовања у Југославији одобрава само Врховни штаб.

Тако је, рецимо, у јулу исте године, командант штаба у Србији Коча Поповић одговорио да у Београду треба бомбардовати „женску учитељску школу и гимназију у улици Краљице Наталије, Народну скупштину, улицу Краља Александра, Трговачку академију,

Тито решио српско питање на Сремском фронту

Пише: Вељко Миладиновић
понедељак, 03 мај 2010 10:06

Палату „Албанија“, југозападну страну гробља на Бановом брду" и серију других цивилних објеката који су проглашени за легитимне војне циљеве.

Броз се у Јајцу плашио Срба

У току припрема за историјско заседање АВНОЈ-а у Јајцу, Тито се на потпуно различит начин обраћао делегатима из различитих делова земље.

Тако је у депеши коју је послао Словенцима, а коју је поред њега потписао и Кардељ, између осталог, стајало: „На пут за пленум идите одмах у што већем броју“.

И хрватским комунистима је поручено да „делегати буду у што потпунијем броју“. У исто време, у Србију и Црну Гору, где је знао да нема реалну подршку, поручено је да би „било ванредно добро када би дошло неколико делегата на пленум АВНОЈ-а“.

На Сремском фронту су оборени сви рекорди када је реч о губицима великих војних формација у историји савременог ратовања у Европи. Најгора је чињеница да би Немци, након продирања Црвене армије на Балкан и искрцавања савезника у Нормандији, морали да се повуку. Сремски фронт је био прва и једина фронтална борба у нашој земљи током целог Другог светског рата.